

funnet komme. Naar det ærede Medlem nu omtalte Unskeligheden af, at der kom en Dampferge mellem Korsør og Nyborg, da er det jo et Spørgsmaal, som har vakt megen Interesse i over 10 Aar. I 1875 blev der paa Finantsloven forlangt en Bevilling til at etablere denne Forbindelse, og Befostringen syntes ikke at være saa overvældende. Befostringen ved Anlægget af Havn i Nyborg og paa Sjælland og ved Anskaffelsen af en Dampferge var anslaaet til 1,330,000 Kr., og deraf havde det sjællandske Sernbaneselskab for sin Del overtaget Befostringen ved Anlægget af Havn paa Sjællandsiden, som vilde andrage 320,000 Kr. Der var altsaa ikke nogen overvældende Befostring ved at opnaa en Forbindelse, som man tillagde saa overordentlig stor Betydning. Jeg vil dog i Forbigaaende gjøre den Bemærkning, at jeg tror ikke, at denne Forbindelse vil have nogen Betydning for Persontrafikken, thi den udføres vistnok baade hurtigere og lettere med Dampskibe; men hvorom Alting er, saa har man anerkjendt Vigtigheden af denne Foranstaltning. Den kunde imidlertid ikke gennemføres da, og jeg har ikke troet, at der var nogen Udsigt til, at det kunde lede til noget gunstigt Resultat, om jeg nu havde fremsat Forslag derom. Med Hensyn til Søtransporten over Storebælt, da er den i den forløbne Vinter gaaet over al Forventning godt. Til Trods for de store Vanskeligheder, som have været tilstede, have Forholdene dog dannet sig saaledes, at man er sluppen igennem paa Liden, hvor der kun var liden Udsigt dertil, og Transporten der har i det Hele været langt mindre hindret, end Forholdene kunde have ladet formode. Jeg mener nu, at det ærede Medlem havde Ret, naar han troede, at „Fyn“ var et mindre godt Skib; jeg tror, at det er et godt Skib. At et større Skib med en stærkere Maskine maatte paa enkelte Dage kunde komme igennem, hvor „Fyn“ maatte blive tilbage, er ganske vist muligt; men Spørgsmaalet er jo, om det, naar vi have stor Vanskelighed ved at tilfredsstille billige Fordringer til Overførselen under de almindeligste Forhold, er rigtigt at gjøre en stor Befostring paa et Skib, som giver Udsigt til, at Posten kan gennemføres enkelte Dage flere, end den kan med det Skib, som er tilstede, og om man da skal renoncere paa de Befvemmeligheder, som med Rette kunde ønskes for den daglige Transport. Naar man maa erkende, at Søtransporten bliver udført paa en nogenlunde betryggende Maade, saa tror jeg, at den Omstændighed, at man med et stærkere og et noget anderledes konstrueret Skib maatte kunde vinde nogle Dages Overfart, som man nu ikke kan have, ikke kan være overveiende overfor Hensynet til at staffe et bedre og bekvemmere Transportskib til den Tid af Aaret, som jo er den længste Tid. Med Hensynet til Spørgsmaalet om Forbindelsen mellem Maaesund og Dreghoved

skal jeg følge det ærede Medlems Exempel og ikke tage denne Sag op her. Jeg skal kun i Forbigaaende nævne, at det ikke er uden Grund, at man har beklaget sig; men der er forskjellige Omstændigheder, som have gjort, at man hidtil har troet at maatte lade denne Sag hvile, da dens Afgjørelse stod i Forbindelse med andre Spørgsmaal, som man mente at maatte lade ligge, idetmindste i den nærmeste Fremtid. Sagen er imidlertid nu Gjenstand for vel begrundet Opmærksomhed fra alle Sider, og jeg haaber paa den næste Finantslov at kunne vise, at Sagen har været overveiet, og at man er betænkt paa at træffe Foranstaltning til at fjerne idetmindste de væsentligste af de begrundede Klager, som ere tilstede. Naar det ærede Medlem udtalte, at han mente, at „Fyn“ kunde bruges der, saa tror jeg ikke dette. Der maa bygges et særegent Skib dertil, fordi Farvandet der er saa grundet, at „Fyn“, saavidt jeg veed, ikke kan anvendes dertil. — Det ærede 4de Medlem for 10de Kreds (Nasben) omtalte med en Varme, som er vel forstaaelig, og som upaatvivlelig finder Gjenklang overalt i denne Sal, de Forhold, som angaa den flekvigste Befolkning, og han mente navnlig, at Indenrigsministeriet havde været noget for sparsom med Tilbedelsen af ekstraordinære Hjemstedsbeviser efter Loven af 9de Marts 1872 § 2. Han nævnte en Del specielle Exempler paa Tilfælde, hvor det forekom ham, at man havde vist Ubillighed imod de Paagjældende. Jeg maa tilføje, at jeg kjender ikke disse Sager; det er muligt, at de ligge forud for min Tid, og det er ogsaa muligt, at en enkelt af dem kan ligge i min Administrationstid, men jeg erindrer det ikke. Massen af de Sager, som komme ind, er meget stor, men de blive i Reglen afgjorte efter de bestemte Principer, som ere nedlagte i Loven, og vi have til Beilebning og Fortolkning af Loven Betænkningen fra de Udvælg, som det ærede Medlem har havt Sæde i. Det undrede mig derfor, at det ærede Medlem nu syntes at ville give § 2 i Loven af 1872 en anden Fortolkning end den, der stemmer med denne Udvalgsbetænkningens Indhold. Naar det ærede Medlem har anført, at de Summer, som paa Finantsloven ere opførte til Gjennemførelse af denne Foranstaltning, ikke ere afkræftende, vil jeg strax inibegaa den Bemærkning dermed, at det jo selvfølgelig ikke paa nogen Maade har været noget finantsielt Hensyn, der har haft Indflydelse paa Bestemmelsen af disse Sager, men det er Sagernes egen Bestaaen og Lovens Anvendelse paa de forekommende Tilfælde. Loven af 9de Marts 1872 § 2 bemyndiger Indenrigsministeren til under særegne Omstændigheder at meddele ekstraordinære Hjemstedsbeviser udenfor den almindelige Regel, som indeholdes i § 1, og hvorefter de paagjældende Personer inden Udløbet af den i Pragerfreden fastsatte Frist af 6 Aar, som udløb den 16de November 1870,